

آقای قالیباف مگر نگفتید اصلاحات را آغاز می کنید؟#۴۷؛ چرا لایحه حجاب را دور از چشم مردم تصویب کردید

روزنامه اصلاح طلب شرق به مواضع اخیر قالیباف درباره حکمرانی واکنش نشان داد و موارد نقض این ادعاها را بیان کرد.

به گزارش سایت خبری پرسون، در این مطلب آمده است؛ محمدباقر قالیباف، رئیس مجلس روز یکشنبه در همایش دانشگاه و حکمرانی سخنانی درباره نسبت مردم و سیستم حکمرانی کشور مطرح کرده که کلیت آنها بسیار درست و زیبا هستند، اما امیدوارکننده نیستند. درست و زیبا هستند چون تجربه بشر و بخش اعظم نظریات موفق حکمرانی آنها را تأیید می کنند. اما امیدوارکننده نیستند چون سیاستمداران ما از جمله آقای قالیباف تنها در کلام خود سراغ آنها می روند نه عمل.

ابراز تاسف قالیباف از موج جدید مهاجرت از کشور

آنچه رئیس مجلس گفته این است؛ «حکمرانی بدون میدان داری مردم کارآمد نخواهد بود و دلیل تأکید ما روی مردمی سازی همین است. برای دستگاه حکمرانی کشور، مردم یعنی همه مردم و نه فقط عده ای از مردم که با ما هم عقیده یا هم موضع هستند؛ ما نمی خواهیم منافع حکمرانی فقط به مؤمنان و انقلابی ها برسد و اصلاً حکمرانی ایمانی و انقلابی یعنی خدمت رسانی به همه مردم».

شاید اگر این سخنان یا شبیه به آن از زبان سیاستمداری مثلاً سوئدی یا ژاپنی گفته می شد، تناقض و ابهام چندانی درباره آن دیده نمی شد. اما وقتی یک سیاستمدار ایرانی، آن هم از یک تفکر و منش سیاسی متمایل به انحصار، این حرفها را می زند وضع فرق می کند. میدان داری مردم در حکمرانی نیازمند الزاماتی حقوقی است که بی آن هر حرفی در این زمینه در بهترین حالت ممکن یک شعار بی پشتوانه است، اگر آن را عوامفریبی فرض نکنیم. اولین الزام حقوقی برای میدان داری مردم در حکمرانی، سر و شکل و استانداردهای ممکن نظام انتخاباتی کشور است. چیزی که خود نیازمند وجود ضوابط حقوقی قوی و دقیق در حوزه احزاب، صنوف و سندیکاهاست. میدان داری مردم در حکمرانی، یک نظام انتخاباتی را می طلبد که دارای بیشترین وسعت ممکن در حق انتخاب شدن و حق انتخاب کردن برای طیفها، گرایشها، تفکرات و گروههای مختلف باشد.

ما هم اکنون تا چه اندازه از چنین نظام انتخاباتی و همین طور قوانین متناسب حزبی، صنفی و مدنی برخورداریم؟ با ترتیبات فعلی قوانین انتخاباتی ایران اساساً چگونه امکان مشارکت مؤثر و عمومی مردم فراهم می شود و در غیاب چنین مشارکتی چگونه توقع میدان داری مردم در حکمرانی را داریم؟

مجلس تحت ریاست آقای قالیباف در حوزه تقنین نه تنها حتی یک گام کوچک در جهت بهبود شرایط قانونی در این زمینه برنداشت بلکه در چند نوبت دورخیزهایی جدی برای کاهش استانداردهای مطلوب نظام انتخاباتی هم انجام داد که در مواردی به نتیجه هم رسید. رئیس چنین مجلسی قبل از آنکه مدعی میدان داری مردم در حکمرانی شود باید تکلیف خود را با این کارنامه و نسبت آن با مشارکت عمومی مشخص کند.

در سطحی دیگر بحثهای مربوط به شفافیت و حقوق عامه درخصوص آزادی بیان و توسعه اطلاعات عمومی از کم و کیف جزئیات حکمرانی مطرح هستند. مردم اول باید مطلع از جزئیات تصمیم گیریها و دارای حق آزادی بیان نسبت به طرح عقاید خود درخصوص مسائل مختلف باشند تا در وهله بعد بشود آنها را میدان دار حکمرانی کرد.

جامعه ای که از یک سو نامحرم فرض شده و در معرض سطح نازلی از گردش آزاد اطلاعات است و از سوی دیگر جلوی او برای طرح مسائلی سد شده، اساساً در موقعیتی شبیه «رعیت» است نه میدان دار حکمرانی. در عمر بیش از سه ساله مجلس یازدهم نه فقط کوچکترین تلاشی برای بهبود قوانین و افزایش استاندارد آنها در این خصوص نشد بلکه کارنامه این مجلس هم سراسر عدم شفافیت بود. کافی است یادی کنیم از بررسی دو طرح صیانت و حجاب و عفاف تحت اصل ۸۵ قانون اساسی که به دور از چشم افکار عمومی صورت گرفت.

خود رئیس این مجلس که امروز حرف از لزوم میدان داری مردم در حکمرانی می زند، در طول بیش از سه سال تصدی ریاست قوه مقننه نه یک نشست خبری برگزار کرده و نه حتی یک بار پاسخگوی رسانه های منتقد خود بوده. آن هم درحالی که بخش بزرگی از افکار عمومی سؤالاتی بسیار جدی درباره کارنامه مجلس یازدهم و همین طور سوابق شخص آقای قالیباف دارند.

چنین مسئولی حتماً تا مرحله تئوری پردازی درباره ضرورت میدان داری مردم در حکمرانی فاصله بسیار زیادی دارد. به عبارتی نه در کارنامه و سوابق آقای قالیباف و جریان متبوع ایشان ردپایی از فراهم آوردن زمینه مشارکت مردم در حکمرانی دیده می شود و نه افق پیش روی ایشان چنین تصویری به ما می دهد. ایشان روی مفهوم «مردمی سازی» تأکید می کند اما از دل همین مجلس تحت ریاست شان قوانینی چون «مولدسازی» یا تجسس در زندگی شخصی شهروندان ذیل ماده ۷۵ قانون برنامه توسعه بیرون می آید. این دست موارد چه نسبتی با میدان داری مردم در حکمرانی دارند؟ آ

آقای قالیباف و همفکران ایشان اگر اندکی هم به میدان داری مردم در حکمرانی اعتقاد عملی دارند، چرا جلوی تصویب این دست مواد قانونی را نگرفتند؟ چرا حداقل یک نطق مخالف از ایشان و نزدیکانشان علیه این دست اقدامات سراغ نداریم؟ خلاصه اینکه میدان دادن به مردم در حکمرانی به گفتن چند جمله زیبا نیست. وگرنه همین آقای قالیباف کسی بود که در اعتراضات سال قبل وعده می داد که بعد از بازگشت آرامش اصلاحات را آغاز می کنیم. اما

نتیجه حرفش شد تصویب قانون حجاب و عفاف در مجلس با وجود مخالفت‌های مدنی و حقوقی بسیار، آن هم به صورت غیرعلنی و دور از چشم مردم.

روزنامه شرق